

til. Men lige præcis det eksempel, som hr. Bjørn Elmquist var inde på før, viser jo, at racismeparagraffen ikke kan bruges til så meget. Thies Christophersen har været anmeldt efter § 266 b i 1988, og da blev han frikendt. Derfor mener jeg, der er behov for en meget grundig analyse af hele problemområdet, inden vi drager den ene eller den anden konklusion. Og jeg vil meget gerne have en bekræftelse fra statsministeren af, at regeringen stadig væk er åben og fordomsfri på området.

Hans Engell (KF):

Også jeg vil gerne takke statsministeren for det tilsagn, der gentagne gange blev givet fra statsministerens side om samarbejde i den kommende folketingssamling. Det var lidt luftigt, men nu skal det prøves, og det er det, vi vil bruge den kommende folketingssamling og ikke mindst perioden frem til finanslovens vedtagelse til at få afprøvet.

Statsministeren talte jo en del om betydningen af, at der kan være tillid og stabilitet i forbindelse med den økonomiske politik; det er jeg ganske enig i. Jeg har selv det synspunkt, at hvis renten skal nedsættes markant, forudsætter det, at der foreligger en aftale om finansloven for det kommende år, som bærer ikke blot regeringens, men også Venstres og Det Konservative Folkepartis navn. Jeg tror ikke på, at der kan skabes tillid til dansk økonomi, hvis det, regeringen stiller mod, er en siksakkurs med skiftende flertal.

Statsministeren efterlyste reaktioner fra os andre på de seneste ledighedstal. Dertil vil jeg sige, at det var lidt svært for os at kommentere det, for som statsministeren ved, blev tallene offentliggjort, nogle få minutter efter at debatten her i folketingssalen begyndte. Regeringen har givetvis haft dem; det havde vi ikke.

Men nu har vi haft lejlighed til at se på dem, og jeg vil gerne, for at statsministeren ikke skal gå ked af det hjem her fra debatten, sige til statsministeren, at jeg er lige så glad som statsministeren for tallene. Men – for der er et men – det, man skal hæfte sig ved, er jo ikke kun tallet 8.300. Det er 8.300, der skal ses i lyset af, at der rent faktisk var en stigning i juni måned på 5.500. Og det er tal, der skal ses i lyset af, at 40.000 ledige er på orlov, og at man igennem aktiveringsordningerne også har taget en del ud på beskæftigelsestilbud.

Jeg kan altså sige til statsministeren, at vi glæder os over enhver fremgang i beskæftigelsen, men tallene skal også ses i lyset af, at man rent

faktisk trækker mange ud af den aktive arbejdsstyrke. Og kendsgerningen er jo den, at der også i dag er flere ledige, end da regeringen tiltrådte.

Dernæst stillede hr. Anders Fogh Rasmussen nogle meget klare spørgsmål til statsministeren om Øresundsprojektet, og jeg glæder mig til statsministerens svar. En række ordførere har jo i dag konstateret, at Det Radikale Venstre, som to gange har valgt at indtræde i denne regering, dermed også har påtaget sig et juridisk og politisk ansvar for gennemførelsen af den forbindelse. De synspunkter og konstateringer er ikke blevet modsagt, og det er det, vi lægger til grund.

Hr. Steen Gade mente, at projektet nu var styrtet sammen. Dertil vil jeg sige, at der skal jo nok lidt mere til at få Øresundsprojektet til at styrte sammen end en kort bemærkning her under Folketingets åbningsdebat, og jeg går ud fra, at de beregninger, som foreligger for Folketinget og forligskredsen, står til troende, og at det fortsat er et sundt og sammenhængende projekt, som selvfølgelig også kan og skal leve op til de forudsætninger, vi alle har stillet i forbindelse med anlægslovens vedtagelse, nemlig at det finansieres via brugerbetaling og ikke via statslige midler.

Jeg hæfter mig også ved – i statsministerens svar om de grønne afgifter – at regeringen ikke, og det er jeg tilfreds med, har givet SF nogen vortoret, at der altså ikke foreligger nogen aftale med SF, men at det, det nu drejer sig om – vi kender regeringens synspunkter, de fremgår af åbningsredegerelsen – er, at der skal forhandles med erhvervslivet, og at det ikke må ramme erhvervslivets konkurrenceevne.

Det synes jeg er vigtige udmeldinger fra statsministeren, og det blokerer ikke for det, jeg var inde på i mit tidligere indlæg, nemlig at hele spørgsmålet om grønne afgifter må diskuteres i en sammenhæng, også hvor finanslovsforslaget er til forhandling.

Alt i alt kan jeg altså ligesom så mange andre erklære mig glad og glad og glad, og så vil jeg lige minde statsministeren – som mindede mig om, at Columbus jo gjorde nye opdagelser og fandt en ny verden – om, at problemet var, at han ikke vidste det, men der var også et andet problem for Columbus, som statsministeren formentlig er opmærksom på, nemlig at Columbus, efter at han kom hjem, endte forgældet og i lænker. Det Konservative Folkeparti vil meget gerne bidrage til, at den skæbne ikke kommer til at overgå statsministeren og hans regering.